

Arrest

nr. 307 608 van 31 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 17 februari 2017. Op 21 december 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') oordeelde in zijn arrest van 23 november 2017 dat verzoeker niet werd erkend als vluchteling en dat hem de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd.

1.2. Zonder te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst diende verzoeker een tweede, derde, vierde en vijfde verzoek om internationale bescherming in op respectievelijk 4 mei 2018, 17 mei 2019, 5 december 2019 en 20 november 2020. Deze verzoeken werden door de commissaris-generaal telkens niet-ontvankelijk verklaard in de beslissingen van 25 juli 2018, 16 juli 2019, 11 februari 2020 en 26 februari 2021. Tegen geen enkele van deze beslissingen tekende verzoeker een beroep aan.

1.3. Op 5 mei 2021 diende verzoeker een zesde verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 10 september 2021 verklaarde commissaris-generaal het verzoek ontvankelijk.

1.5. Op 25 november 2021 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Tamil machtig is en zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.6. Op 28 november 2023 nam de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en een christelijke Tamil te zijn. U woonde van geboorte tot vertrek in de stad Jaffna. In 2004 vertrok uw vader naar de Vanni. In 2009 keerde hij terug. U weet niet of uw vader voor de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) heeft gewerkt. Na de oorlog ging uw vader niet naar een rehabilitatiecentrum. Het leger of de politie nam uw vader wel vaak mee voor ondervragingen. Als uw vader niet thuis was, werd uw oudere broer S. (°1995) meegenomen. Op Freedom Fighters Day in 2014, stak S. samen met enkele vrienden lampen aan. Hij werd achtervolgd door legerofficieren, maar wist te ontsnappen. Zijn vrienden werden gearresteerd. De volgende dag kwam het leger of de politie naar uw huis, op zoek naar uw broer. Ze vonden uw broer niet. Toen uw broer thuis kwam zei uw moeder hem dat hij zich moest verbergen. Op 28 november 2014 vertrok uw broer naar uw oom in Vavuniya. Op 20 december 2014 keerde uw broer terug naar huis. Uw moeder zei hem dat hij meteen opnieuw moest vertrekken. Op 21 december 2014 ging uw broer samen met uw moeder en oom naar de bushalte. Uw broer vertrok. Sinds die dag hebt u niets meer van hem vernomen. Op 28 december 2014 deed uw moeder een aangifte bij de politie. Uw vader ging uw broer zoeken in Vavuniya. In januari 2015 kwam het leger op bezoek bij u thuis, op zoek naar uw vader. Uw vader was niet thuis. Uw moeder vocht met de soldaten. In 2016 ging uw moeder naar de CID (Criminal Investigation Department). De CID zei haar dat ze geld zou ontvangen als ze een overlijdensakte van haar zoon had. Toen enkele leden van de EPDP (Eelam People's Democratic Party) bij u thuis op bezoek kwamen tijdens de verkiezingscampagne, vocht uw moeder met hen. U vertrok uit Jaffna op 7 februari 2016 en verliet Sri Lanka op 8 februari 2016 met een vlucht van Colombo naar een Italiaanse luchthaven. U reisde door tot België, waar u aankwam op 10 februari 2016 en u op 17 februari 2017 een **eerste verzoek** om internationale bescherming indiende. U vreesde hetzelfde lot als uw broer te ondergaan. Ter ondersteuning van uw eerste verzoek legde u de volgende documenten neer: twee geboorteaktes, een aangifte bij de politie en een envelop.*

Op 9 maart 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde band met de LTTE, noch aan uw asielrelaas. U tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar op 23 november 2017 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bovenstaande motieven. U ging niet verder in beroep.

*Zonder te zijn teruggekeerd naar uw land van herkomst diende u op 4 mei 2018 een **tweede verzoek** in om internationale bescherming. U zou nog steeds de CID vrezen. U meende dat in 2007 uw oom P. R. door leden van de CID gearresteerd werd, maar nog datzelfde jaar op borg werd vrijgelaten. In 2010 ontvluchtte hij Sri Lanka en vorig jaar zou ook zijn vrouw hem zijn gevolgd naar Canada. Uw andere tante, J., die de borg van uw oom betaalde kwam hierdoor op de radar van de CID. Op 18 september 2017 werd zij gearresteerd en op borg vrijgelaten. Ze zou nog regelmatig door de CID worden lastiggevallen. Omdat zij met haar familie bij uw ouders inwoont en de CID u nog steeds zoekt, kunt u niet terugkeren naar Sri Lanka. Ter staving van uw tweede verzoek legde u een kopie neer van een gerechtelijk document inclusief vertaling en een gelegaliseerd politioneel dossier, eveneens inclusief vertaling. U voegde tot slot de originele envelop toe waarmee deze documenten werden verzonden. Op 25 juli 2018 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek niet-ontvankelijk, omdat u geen geloofwaardige nieuwe elementen aanbracht. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*Zonder België te hebben verlaten diende u op 17 mei 2019 een **derde verzoek** om internationale bescherming in. U verwees hierbij opnieuw naar de eerder aangehaalde problemen, en verklaarde in dat kader dat de politie begin 2019 bij uw moeder langs kwam om uw oom (die sinds 2010 in Canada verblijft) te arresteren. U verwees ook naar uw deelname aan drie activiteiten in België. U legde in het kader van dit derde verzoek een brief van uw advocaat voor. In bijlage bij deze brief zijn inbegrepen een rapport van een klinisch psycholoog, een aantal foto's van uw deelname aan een activiteit van de Linkse Socialistische Partij (hierna LSP) (uit hun partijblad en van op een Tamil-website), en een brief vanwege dezelfde partij. Op 16 juli 2019 verklaarde het CGVS ook uw derde verzoek niet-ontvankelijk. U haalde immers wederom geen nieuwe geloofwaardige elementen aan. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.*

*Zonder België te hebben verlaten diende u op 5 december 2019 een **vierde verzoek** om internationale bescherming in. Uw problemen zoals uiteengezet in uw vorige verzoeken zouden namelijk nog steeds actueel*

zijn en de politie kwam nog geregeld naar uw huis. Voorts nam u ook deel aan een manifestatie van de TCC (Tamil Coordinating Committee) in Brussel in september 2019. Ter staving van uw vierde verzoek legde u de kopieën van een brief van uw advocaat evenals een krantenartikel van uw deelname aan de manifestatie van de TCC neer. U legde tevens een kopie neer van het medisch attest dat u reeds voorlegde in het kader van uw derde verzoek. Op 11 februari 2020 verklaarde het CGVS ook uw vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

*Zonder België te hebben verlaten diende u op 20 november 2020 een **vijfde verzoek** om internationale bescherming in. U verklaarde daarbij dat de CID nog steeds navraag deed naar uw oom en u. Uw broer zou dit in het geheim gefilmd hebben. Sinds de coronacrisis was u niet meer actief voor de TCC. Ter ondersteuning legde u een usb-stick met hierop drie filmpjes voor. Op 26 februari 2021 verklaarde het CGVS ook uw vijfde verzoek nietontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV.*

*Zonder België te hebben verlaten diende u op 5 mei 2021 een **zesde verzoek** om internationale bescherming in. U geeft daarbij aan dat de problemen die u tijdens uw eerdere verzoeken aanhaalde nog steeds actueel zijn. Verder verklaart u dat de gebeurtenissen zichtbaar op de drie filmpjes die u in uw vorig verzoek middels een USBstick toevoegde, wel degelijk in uw huis plaatsvonden. Ter staving daarvan legde u twee foto's neer van uw huis. Ten slotte herhaalt u dat u sinds de coronacrisis niet meer actief bent binnen de Tamil gemeenschap in diaspora. Op 10 september 2021 verklaarde het CGVS uw zesde verzoek ontvankelijk.*

Ten gehore op het CGVS verwees u eveneens naar diezelfde problemen en het verleden van uw oom bij de LTTE, alsook naar uw activiteiten voor de TCC hier. De CID zou nog zijn langsgekomen bij jullie thuis, op zoek naar uw oom, u bent bang dat zijn problemen op u zouden afstralen. Verder herhaalt u hier sinds 2018 deelgenomen aan verschillende activiteiten (manifestaties, parades, herdenkingen) van de Tamil diaspora en daarbij ook soms vrijwilligerswerk gedaan te hebben. U vreesde ook problemen te krijgen bij eventuele terugkeer omdat foto's daarvan op het internet geplaatst zouden zijn. U zou een brief van de TCC neerleggen ter staving van dit verzoek, het CGVS heeft deze vooralsnog niet ontvangen.

Wel voegde u nog een print neer van een nieuwsartikel over een incident met iemand anders toe, alsook een brief van de voorzitter van de 'Union des Tamouls d'Europe' die uw deelname aan bepaalde activiteiten van de Tamil gemeenschap in België bevestigt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u de status van Vluchteling niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet moet worden beklemtoond dat uw allereerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook uw volgende verzoeken werden om voorgaande reden telkens niet-ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen en bijgevolg staat de beoordeling er van vast. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek gedeeltelijk bijkomende verklaringen aflegt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaart in onderhavig verzoek opnieuw dat de CID uw familie nog steeds zou lastig vallen, op zoek naar u. Hiermee gaat u voorbij aan de pertinente vaststellingen gemaakt door het CGVS in het verleden, die de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees en problemen danig ondermijnen. Deze motieven werden in beroep bevestigd door de RvV. Dat u nu, zonder deze vaststellingen te weerleggen, enkel voortborduurt op

een relaas dat al herhaaldelijk als ongeloofwaardig werd bevonden, is onvoldoende. Meer nog, u gaf nu aan dat de CID eigenlijk niet langskomt op zoek naar u, maar naar uw oom. U en uw familieleden zouden daardoor gevisieerd worden, waarop enkele van hen het land verlaten zouden hebben (NPO, p.4). Dient evenwel vastgesteld dat dat laatste niet meer dan een blote bewering is dewelke u niet staft en er nog verschillende familieleden daar verblijven. Bovendien betreft het hier een oom van u, geeft u nu toe dat uw vader en broer niet gelinkt waren aan de LTTE (NPO, p.8) en bevestigt u dat u zelf nooit persoonlijke problemen heeft gehad in Sri Lanka (NPO, p.4, p.5). Verder blijft u bij uw verklaringen over het verdwijnen van uw broer, dewelke eerder ook ongeloofwaardig werden bevonden. Dat u nu dus volhardt in uw eerdere verklaringen over diezelfde problemen (van de familie) met de CID is eigenlijk niet ernstig.

De documenten die u ter ondersteuning neerlegt vermogen evenmin de eerdere appreciatie van het CGVS om te buigen. Zo legde u twee foto's neer van uw huis, om aan te tonen dat het huis dat daarop staat wel degelijk jullie huis is en hetzelfde als datgene op de drie filmpjes op de usb-stick die u in vorig verzoek neerlegde, omdat het CGVS hieraan twijfelde. Dient evenwel herhaald dat hieruit ook nergens uit af te leiden viel dat het hier om uw familie ging. Bovendien kunnen de gebeurtenissen zoals deze zich in de filmpjes afspelen geësceneerd zijn, temeer ze dienen ter ondersteuning van een relaas dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden. En gaven ze ook effectief die indruk, zoals daarbij uiteengezet. De foto's van jullie huis voegen dan ook niets toe. De print van een nieuwartikel op Youtube voegt evenmin iets toe aan uw dossier, nu dit een incident met iemand betreft en uw eigen problemen met de CID niet aannemelijk zijn.

Wat betreft uw activiteiten voor de TCC en de LSP in België, dient te worden vastgesteld dat dit element al bij uw vorige verzoeken beoordeeld werd en u intussen ook al lange tijd geen dergelijke activiteiten meer ondernomen hebt. Daar waar u stelde dat men in Sri Lanka op de hoogte zou kunnen zijn/komen van uw deelname aan deze activiteiten, kan herhaald worden dat bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96). Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat u tussen 2018 en 2021 in België heeft deelgenomen aan enkele manifestaties, parades en herdenkingen, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

Gelet op het geheel van vaststellingen doorheen uw verzoeken om internationale bescherming maakt u immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in België. Bovendien legt u geen enkel begin van bewijs neer dat u in de aandacht zou staan. U legde in uw voorgaande verzoeken wel enkele documenten mbt uw activiteiten hier voor de Tamilzaak neer, maar geen enkel begin van bewijs neer dat u ook ergens duidelijk herkenbaar staat op een gepubliceerd document. Er zou mogelijks nog wel iets op sociale media kunnen staan van deze activiteiten en daardoor gemonitord kunnen zijn, al legde u daarvan geen bewijs neer en staat er niets van op uw sociale media (NPO, p.10). Verder geeft u aan nooit enige problemen te hebben gehad door deze activiteiten, of heeft u daarvan althans niets gehoord van uw familie (NPO, p.10). Hoe dan ook stond u niet in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten tevoren, en heeft u niet aangetoond dat uw activiteiten in België gekend bij hen zijn, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Ten slotte dient hierbij opgemerkt dat u hoe dan ook een zeer beperkte rol speelde bij deze activiteiten. U verklaarde niet alleen dat u slechts deelnam aan enkele evenementen gedurende de periode 2018-2021, u was daarbij ook gewoon deelnemer en deed soms wat vrijwilligerswerk (hulp bij opbouw podiums, decoratie, hulp aan de 'videographer'). Verder bleek u beperkte rol ook uit uw beperkte kennis over de organisatie zelf – zo haalde u TCC, TYO (Tamil Youth Organisation) en TYC (Tamil Youth Committee) door elkaar (NPO, p.13). Voorts zou u een brief van de TCC neerleggen ter staving van dit verzoek, het CGVS heeft deze vooralsnog niet ontvangen. Wel legde u een brief van de voorzitter van de 'Union des Tamouls d'Europe' neer die uw deelname aan bepaalde activiteiten van de Tamil gemeenschap hier lijkt te bevestigen. Dient evenwel opgemerkt dat deze een hoog gesolliciteerd karakter heeft (oa. door de

vermelding dat 'u naar België gekomen bent om uw leven te redden, op de vlucht voor de Sri Lankaanse overheid', quod non) en de foto's waarvan sprake, waaruit zou moeten blijken dat u (herkenbaar?) op manifestaties en tijdens opleidingen afgebeeld staat en die gepubliceerd zijn, hier niet aan toegevoegd werden. Hoe dan ook blijkt uit de informatie in het administratief dossier geenszins dat personen met een dergelijke beperkte rol in de diaspora nood hebben aan internationale bescherming louter omwille van hun activiteiten in het buitenland. Aldus kan gezien de beperkte omvang van uw rol binnen de Tamilgemeenschap niet zomaar aangenomen worden dat u hierom in de problemen zou kunnen komen bij terugkeer naar Sri Lanka. Zonder concrete aanwijzingen van het tegendeel (zie supra) lijken uw activiteiten en engagement bijzonder weinig opzienbarend. U kon gezien bovenstaande vaststellingen dan ook niet aantonen dat u specifiek in de aandacht van de Sri Lankaanse overheid staat, of minstens dat uw activiteiten in België bijzonder zichtbaar waren.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 7 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeerde om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht wordt door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker een beoordelingsfout aan en de schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de beoordeling van de objectieve vervolgingsvrees. Hij stelt vooreerst te volharden in zijn vervolgingsvrees omwille van de feiten die recent hebben plaatsgevonden in Sri Lanka met betrekking tot zijn familieleden die nog steeds gecontroleerd en in de gaten gehouden worden door het Criminal Investigation Department omwille hun vermeende betrokkenheid bij de LTTE. Met betrekking tot de beoordeling van zijn activiteiten voor de TCC en de LSP in België merkt verzoeker voorafgaandelijk op dat verzoeker gehoord werd op het CGVS op 25 november 2021, net na een periode van anderhalf jaar beperkende maatregelen in het kader van de toen alomtegenwoordige coronacrisis die uiteraard ook een sterke impact heeft gehad op de bewegings-, verenigings- en manifestatievrijheid. Hij wijst erop dat hij sinds het persoonlijk onderhoud opnieuw actief geworden is binnen de Tamil-diaspora in België met deelname aan allerlei activiteiten, betogingen, herdenkingen en bijeenkomsten (zie *infra*).

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal haar beoordelingsbevoegdheid overschrijdt in de beoordeling van zijn activiteiten in België omdat de rol van verzoeker in het licht van de beschikbare landeninformatie moet worden beoordeeld en er sprake is van een langdurige, onophoudelijke (met uitzondering van de coronaperiode) en oprechte deelname van activiteiten van en betrokkenheid bij de Sri Lankaanse Tamildiaspora in België. Hij betoogt vervolgens: *"Dit blijkt vooreerst uit verzoekers eerdere verklaringen in het kader van vorige verzoeken om internationale bescherming sinds 2018, het jaar waarin hij gestart is met deelname aan activiteiten van de Tamil-diaspora in België. In het kader van zijn derde verzoek om*

internationale bescherming in 2019 verwees hij naar deelname aan activiteiten van de Linkse Socialistische Partij (LSP), waarvan hij foto's en brieven neerlegde. In het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming verklaarde hij deelgenomen te hebben aan een manifestatie van de Tamil Coordinating Committee (TCC) in Brussel in september 2019, waarvan hij ook een krantenartikel neerlegde. Nadat de coronacrisis losbrak in maart 2020 is verzoeker enige tijd niet actief geweest binnen de organisatie, omwille van bovenvermelde redenen. Tot slot bevestigde verzoeker in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming dat hij inderdaad sinds 2018 deelgenomen heeft aan verschillende activiteiten (manifestaties, parades, herdenkingen) van de Tamil-diaspora en ook soms vrijwilligerswerk gedaan heeft" en citeert vervolgens zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 9-10, 11 en 12-13). Hij betoogt dat verschillende van deze manifestaties nieuwsberichten met uitgebreide fotoverslagen werden gepubliceerd op het internet, meer bepaald op Pathivu.com, een online nieuwssite specifiek gericht op nieuws met betrekking tot de Tamil in Sri Lanka en de diaspora (internetlink). Hij zet vervolgens uiteen: "Een eerste manifestatie betrof een betoging die georganiseerd werd door de TCC en plaatsvond voor de gebouwen van de Europese Unie in juni 2023 (stuk 3 – vrije automatisch gegenereerde vertaling) (Pathivu.com, 'Don't Write for Rights'-Protest voor de Europese Unie (vrije vertaling), 12 juni 2023 (internetlink)). Op een van deze online gepubliceerde foto's is verzoeker duidelijk herkenbaar. Het betreft foto 15, die ook afzonderlijk bij dit verzoekschrift wordt gevoegd (stuk 4), waarop verzoeker links, in geruit hemd met blauw-groene t-shirt en lichte jeansbroek, duidelijk herkenbaar in beide handen zowel een spandoek vasthoudt als een bordt dat omhooggehouden wordt. Op beiden staat volgende tekst: "Conduct an independent international investigation into genocidal crimes against Eelam Tamils". Een tweede manifestatie waaraan verzoeker deelnam waarover online bericht werd, vond plaats in september 2023 in het kader van een meerdaagse fietswake richting Genève, met twee passages in België, voorafgaand aan de 54e sessie van de VN Mensenrechtenraad die vanaf 11 september tot 13 oktober 2023 plaatsvond, waarop een rapport van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN besproken zou worden (stuk 5 – vrije automatisch gegenereerde vertaling). (Pathivu.com, De Vijfde Dag van een Tweeledige Wake Gaat door in België (vrije vertaling), 4 september 2023 (internetlink)). Bij de passage van dit fietsprotest in Brussel was verzoeker persoonlijk aanwezig om te betogen tegen de genocide van Eelam Tamils in Sri Lanka (stuk 6). Verder is verzoeker nog in contact met de Tamil Youth Organisation (TYO), de jeugdafdeling van de organisatie Tamil Community Centre (TCC) waarbij hij betrokken is. Wat de opmerking van verwerende partij betreft dat de beperkte rol van verzoeker binnen deze organisaties zou blijken uit zijn beperkte kennis over de TCC, omdat in het persoonlijk onderhoud verwarring was ontstaan over het verschil tussen Tamil Youth Committee en Tamil Youth Organisation, meent verzoeker dat dit niet louter hieruit afgeleid kan worden. Verzoeker moet namelijk vaststellen dat er geen enkel grondig en zorgvuldig onderzoek heeft plaatsgevonden naar zijn concrete kennis over deze organisaties, zoals bv. over de interne en externe werking, de organisatiestructuur, de ontstaansgeschiedenis, de doelstellingen en waarden van deze organisatie(s), de locaties waar zij actief zijn, namen van leiders en andere prominente figuren, ...". Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zich een nauwkeuriger beeld had kunnen vormen van zijn specifieke functie binnen de Tamil diaspora en op welke manier hij al dan niet een beperkte rol speelt. Met betrekking tot het hoog gesolliciteerd karakter van de brief van de voorzitter van Union des Tamouls d'Europe stelt verzoeker dat dit geen verband houdt met de vaststelling dat de voorzitter van deze organisatie niettemin met dit schrijven bevestigt dat verzoeker deelneemt aan betogingen in België ter ondersteuning van de Tamil-zaak in Sri Lanka en om gerechtigheid te eisen voor oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid en genocide gepleegd door de Sri Lankaanse regering. Hij meent dat de commissaris-generaal een ambigue standpunt inneemt doordat zij enerzijds niet lijkt te betwisten dat verzoeker inderdaad betrokken is bij de Tamil-diaspora in België door te oordelen dat hij niet kan aantonen dat zijn activiteiten hier gekend zijn bij de Sri Lankaanse autoriteiten en anderzijds de bewijselementen die zijn betrokkenheid bevestigen in twijfel te trekken door te verwijzen naar een vermeend gesolliciteerd karakter. Hij betoogt vervolgens dat "Het 'gesolliciteerde karakter' ligt in deze in het gegeven dat verzoeker gevraagd heeft zijn deelname aan betogingen en rol binnen de diaspora schriftelijk te bevestigen, wat een vaststelling is die niet onderuit gehaald kan worden louter omdat de voorzitter in dit schrijven verwijst naar een door verwerende partij ongeloofwaardig geacht vluchtrelaas. Hierbij moet opgemerkt worden dat van verzoeker niet verwacht kan worden dat, als hij volhardt in zijn verklaringen zoals in casu het geval is, elke actor waarmee hij in het sociaal-maatschappelijk leven mee in contact komt, geacht moet worden de analyse van verwerende partij te kennen en hiernaar te verwijzen en zo dus zelf een standpunt in te nemen ten opzichte van verzoekers geloofwaardigheid daaromtrent. Zijn geloofwaardigheid die beoordeeld werd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming mag geen voorwendsel zijn om de geloofwaardigheid onderuit te halen van andere, op basis van verzoekers verklaringen elementen en documenten die betrekking hebben op andere feiten, zoals hier het geval is met deze brief, waarmee net de deelname van verzoeker aan betogingen in België tegen de Sri Lankaanse overheid bevestigd wordt. Bovendien moet nogmaals opgemerkt worden dat verzoeker sinds de start van zijn deelname hieraan in 2018 in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming sinds 2019 consistent en in tempore non suspecto sinds meerdere jaren verklaard heeft deel te nemen aan betogingen en activiteiten binnen de Tamil-diaspora". Verzoeker meent dat op basis van zijn jarenlange betrokkenheid bij de Tamil-diaspora in België uit de landeninformatie een objectief een concreet risico kan worden afgeleid worden voor personen met

verzoekers profiel omwille van een verregaande monitoring door de Sri Lankaanse autoriteiten van de Tamil diaspora waarbij zelfs personen met een beperkte rol een politieke overtuiging kan toegeschreven worden, zonder dat het vereist is aan te tonen dat hij een politiek of mensenrechtenactivist is. De nood aan internationale bescherming houdt volgens verzoeker rechtstreeks verband met het repressieve Sri Lankaanse regime en de discriminatie en vervolging van de Tamil in Sri Lanka (UK Home Office, *Country policy and information note* | Sri Lanka: *Tamil separatism*, april 2023; Human Rights Watch, “*If We Raise Our Voice They Arrest Us*” | Sri Lanka’s Proposed Truth and Reconciliation Commission, 18 september 2023; Human Rights Watch, Sri Lanka: *Tamils Detained for Commemorating War Dead*, 6 december 2023 (internetlinks).

Wat verzoekers surplace activiteiten betreft stelt verzoeker, onder verwijzing naar het UNHCR Handboek, dat een zorgvuldig onderzoek vereist is van de omstandigheden waarbij in het bijzonder rekening moet worden gehouden met de vraag of de autoriteiten van het land van herkomst van deze handelingen op de hoogte zijn gekomen en hoe zij deze waarschijnlijk zullen opvatten. Verzoeker citeert vervolgens uit een rapport van OSAR over de actieve opvolging en monitoring van de Tamil-diaspora in het Westen en voorziet een vrije vertaling: “...”(OSAR, Sri Lanka: *Aktuelle politische Situation, Überwachung der Diaspora, Geldsammeln im Ausland für Kriegsoffer* | Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse, 10 april 2020, p. 8-12, internetlink). Hij citeert vervolgens uit het rapport UK Home Office, *Country policy and information note* | Sri Lanka: *Tamil separatism*, april 2023, dat volgens verzoeker deze bevindingen bevestigt en gaat vervolgens in op de zaak KK en RS (surplace activities: risk) Sri Lanka van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk (KK and RS (sur place activities: risk) Sri Lanka, United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 27 mei 2021, waar het Upper Tribunal zich heeft uitgesproken over de situatie van twee Sri Lankaanse afgewezen verzoekers van Tamil afkomst die risico’s op vervolging in geval van terugkeer op grond van hun surplace activiteiten in het VK die als verzet tegen de Sri Lankaanse regering kunnen gezien worden. Het UKUT komt daar bij tot de volgende conclusies: de Sri Lankaanse overheid is een autoritair regime dat zich vooral richt op het voorkomen van een mogelijke opleving van een afscheidingsbeweging binnen Sri Lanka; de regering maakt geen onderscheid tussen enerzijds de gewelddadige middelen van de LTTE en anderzijds het geweldloos politiek pleiten voor de Tamil zaak, surplace activiteiten namens een door de VN verboden organisatie is een belangrijke risicofactor bij de beoordeling van het profiel van een individu, maar het al dan niet bestaan ervan is niet bepalend voor het risico; de regering van Sri Lanka heeft in het Verenigd Koninkrijk een uitgebreid systeem voor het verzamelen van inlichtingen, waarbij gebruik wordt gemaakt van informatie die is verkregen door infiltratie in diaspora-organisaties, het fotograferen en filmen van demonstraties en het monitoren van internet en sociale media, de overheid heeft ook een algemene elektronische database waarin alle relevante informatie over een individu wordt opgeslagen en de inhoud van deze database bepaalt over het algemeen de onmiddellijke of korte termijngevolgen voor een repatriant, de overheid hanteert ook een stoplijst en een volglijst van personen op basis van de database. Met betrekking tot de personen die terugkeren verduidelijkt het UKUT dat het criterium significante rol een geschikte maatstaf is maar dat de term “*significante rol*” niet vereist dat iemand aantoonde dat hij een formele positie in een organisatie heeft bekleed of dat zijn activiteiten “*high profile*” of “*prominent*” zijn geweest. Bij de beoordeling van dit profiel met volgens het UKUT rekening worden gehouden met volgende niet-exhaustieve lijst: (i) de aard van de geassocieerde organisatie; (ii) het soort ondernomen activiteiten; (iii) de omvang van de activiteiten; (iv) de duur van de activiteiten; (v) een relevante voorgeschiedenis in Sri Lanka; (vi) relevante familiebanden. Het Hof breidde ook de lijst uit van activiteiten die personen in gevaar brachten, waaronder het bijwonen van herdenkingsevenementen, het ondertekenen van petitieën en activiteiten op sociale media. Het UKUT wees er verder op dat het soort activiteiten dat een persoon onderneemt een bepalende factor is en dat daarbij niet alleen naar het bijwonen van demonstraties wordt verwezen maar ook naar andere activiteiten die relevant geacht worden voor het gehele risicoprofiel van een individu en waarover vastgesteld werd dat de Sri Lankaanse autoriteiten in staat zijn hier informatie over te verkrijgen “...” (par. 482). Hij betoogt dat het UKUT bovendien tot de conclusie komt dat de motivatie voor deelname aan de activiteiten niet relevant is omdat hetgeen er echt toe doet is wat de autoriteiten ervan vinden waarbij ze niet geneigd zullen zijn de goede trouw of een gebrek daaraan van een persoon te onderzoeken. Ook een louter opportunistische deelname aan Tamil diaspora activiteiten kan een basis vormen voor een nood aan internationale bescherming (par. 494). Het Hof stelde tenslotte dat er een redelijke kans is dat diegenen die door de Sri Lankaanse autoriteiten worden vastgehouden zullen worden onderworpen aan vervolging en paste het HJ (Iran) principe volgens hetwelk een persoon niet mag gedwongen worden zijn of haar politieke overtuiging te verbergen om vervolging te voorkomen. Verzoeker verwijst naar en citeert tenslotte uit het arrest van het Hof van Justitie van 21 september 2023 in zaak C-151/22. Tenslotte citeert verzoeker ook nog uit het reeds geciteerde rapport van het UK Home Office met betrekking tot de identificatie, ondervraging en het strenge toezicht bij terugkeer op de luchthaven en de behandeling van ‘gefaalde’ asielzoekers naar Sri Lanka: “...” (par. 7.1. en 7.2.).

Verzoeker vraagt de Raad in hoofddorde hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing, betekend per aangetekend schrijven verstuurd op 29 november 2023;
2. Bewijs dat verzoeker over de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand beschikt;
3. Uittreksel artikel nieuwssite Pathivu van 13.06.2023 (door Google automatisch gegenereerde Nederlandse vertaling);
4. Foto met verzoeker – deelname aan betoging waarvan sprake in het artikel van 13.06.2023;
5. Uittreksel artikel nieuwssite Pathivu van 04.09.2023 (door Google automatisch gegenereerde Nederlandse vertaling);
6. Foto met verzoeker – deelname aan herdenkingstocht waarvan sprake in het artikel van 04.09.2023.

3. Aanvullende nota

Verzoeker legt een aanvullende nota van 19 april 2024 neer waarmee in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden meegedeeld en toegelicht:

7. Foto's deelname betoging Europese instellingen van 19 februari 2024;
8. Nieuwsartikel gepubliceerd op Pathivu.com van 15 februari 2024, inclusief een door Google automatisch gegenereerde Nederlandse vertaling (<https://www.pathivu.com/2024/02/fertr45t545hh.html>);
9. Nieuwsartikel gepubliceerd op Pathivu.com van 15 februari 2024, inclusief een door Google automatisch gegenereerde Nederlandse vertaling: (<https://www.pathivu.com/2024/02/uktil48847844.html>).

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante

informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn huidig verzoek om internationale bescherming de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten. Verzoeker legde bij de indiending van zijn eerste verzoek om internationale bescherming op 17 februari 2017 onder meer twee geboorteaktes neer. Verzoekers identiteit en Sri Lankaanse nationaliteit werden in het kader van zijn voorgaande vijf verzoeken om internationale bescherming nooit ter discussie gesteld. Ook in het kader van het huidige, vijfde verzoek om internationale bescherming worden verzoekers identiteit en Sri Lankaanse nationaliteit niet betwist.

5.3. Verzoeker beroept zich in het kader van zijn huidig, zesde verzoek, dat ontvankelijk werd verklaard door de commissaris-generaal op 10 september 2021 enerzijds op de eerder aangehaalde problemen van zijn familie en het verleden van zijn oom bij de LTTE en anderzijds op het feit dat hij sinds 2018 heeft deelgenomen aan activiteiten van de Tamil diaspora en daarbij ook vrijwilligerswerk heeft gedaan.

Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat verzoeker zich bij de indiening van zijn eerste verzoek om internationale bescherming beriep op zijn vrees voor vervolging door de Sri Lankaanse nationaliteiten omwille van zijn Tamil etnie. Hij verklaarde niet te weten of zijn vader voor de LTTE heeft gewerkt maar dat zijn vader na de oorlog wel vaak werd meegenomen voor ondervraging door het leger of de politie, dat zijn broer op Freedom Fighters Day in 2014 samen met vrienden lampen aanstak, door legerofficieren werd achtervolgd maar kon ontsnappen en uiteindelijk op 28 november 2014 naar zijn oom in Vavuniya vertrok waarna niets meer van hem werd vernomen en verzoekers moeder aangifte deed van zijn verdwijning. Ook in januari 2015 kwamen soldaten naar het huis op zoek naar verzoekers vader die niet thuis was volgens zijn verklaringen. Verzoekers moeder vocht ook met leden van de EPDP toen zij thuis op bezoek kwamen in het kader van de verkiezingscampagne. Aan verzoeker werd de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd door de commissaris-generaal in een beslissing van 9 maart 2017 omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde band met de LTTE en evenmin aan zijn vluchtrelaas. In zijn arrest nr. 195 465 van 23 november 2017 hechtte ook de Raad geen geloof aan de beweerde band van verzoekers vader met de LTTE, noch aan de hierdoor ontstane problemen van verzoekers vader en broer met de autoriteiten. Evenmin achtte de Raad de problemen van verzoekers broer omwille van de gebeurtenissen op Freedom

Fighters Day aannemelijk en kon volgens de Raad geen enkel geloof worden gehecht aan zijn beweerde vrees ten aanzien van de Sri Lankaanse autoriteiten.

In het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming op 4 mei 2018 haalde verzoeker aan dat zijn oom zou zijn gearresteerd door de CID en later op borg zijn vrijgelaten en dat hetzelfde zijn tante overkwam. Dit verzoek werd door de commissaris-generaal niet ontvankelijk verklaard om dat hij geen geloofwaardige nieuwe elementen aanbracht. Verzoeker beriep zich ook in het kader van zijn derde, vierde en vijfde verzoek om internationale bescherming op het gegeven dat zijn oom werd gezocht door de Sri Lankaanse autoriteiten en dat zij daarbij regelmatig naar het huis van verzoekers ouders kwamen. Daarnaast beriep hij zich in het kader van zijn derde en vierde verzoek om internationale bescherming op zijn deelname aan een activiteit van de LSP en aan een activiteit van de TCC in Brussel en stelde in het kader van zijn vijfde verzoek om internationale bescherming dat hij sinds de coronacrisis niet meer actief was voor de TCC. Deze verzoeken werden telkens niet-ontvankelijk verklaard in de respectievelijke beslissingen van de commissaris-generaal van 16 juli 2019, 11 februari 2020 en 26 februari 2021 omdat geen nieuwe elementen voorlagen die de kans aanzienlijk groter maakten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking kwam.

Verzoeker diende tegen geen van de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

5.3.1. Met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde problemen van zijn familie met de CID omwille van het verleden van zijn oom bij de LTTE legt verzoeker bij de indiening van zijn huidig verzoek twee foto's neer van zijn huis (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1), waarmee hij wil aantonen dat de gebeurtenissen die zichtbaar plaatsvonden in drie filmpjes die hij door middel van een USB-stick had neergelegd in het kader van zijn vijfde verzoek om internationale bescherming, wel degelijk in zijn huis plaatsvonden.

De Raad wijst er vooreerst op dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Met betrekking tot de problemen van zijn familie met de CID, dient te worden vastgesteld dat verzoeker deze ook in het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming niet aannemelijk maakt en dat de door verzoeker afgelegde verklaringen hierover samen beoordeeld met de twee foto's van een huis niet tot de conclusie leiden dat de vorige beslissingen genomen door de commissaris-generaal met betrekking tot deze problemen anders zouden geweest zijn indien deze toen reeds zouden hebben voorgelegen.

In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet moet worden bevestigd dat uw allereerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook uw volgende verzoeken werden om voorgaande redenen telkens niet-ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen en bijgevolg staat de beoordeling er van vast. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek gedeeltelijk bijkomende verklaringen aflegt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. U verklaart in onderhavig verzoek opnieuw dat de CID uw familie nog steeds zou lastig vallen, op zoek naar u. Hiermee gaat u voorbij aan de pertinente vaststellingen gemaakt door het CGVS in het verleden, die de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees en problemen danig ondermijnen. Deze motieven werden in beroep bevestigd door de RvV. Dat u nu, zonder deze vaststellingen te weerleggen, enkel voortborduurt op een relaas dat al herhaaldelijk als ongeloofwaardig werd bevonden, is onvoldoende. Meer nog, u gaf nu aan dat de CID eigenlijk niet langskomt op zoek naar u, maar naar uw oom. U en uw familieleden zouden daardoor gevisieerd worden, waarop enkele van hen het land verlaten zouden hebben (NPO, p.4). Dient evenwel vastgesteld dat dat laatste niet meer dan een blote bewering is dewelke u niet staft en er nog verschillende familieleden daar verblijven. Bovendien betreft het hier een oom van u, geeft u nu toe dat uw vader en broer niet gelinkt waren aan de LTTE (NPO, p.8) en bevestigt u dat u zelf nooit*

persoonlijke problemen heeft gehad in Sri Lanka (NPO, p.4, p.5). Verder blijft u bij uw verklaringen over het verdwijnen van uw broer, dewelke eerder ook ongeloofwaardig werden bevonden. Dat u nu dus volhardt in uw eerdere verklaringen over diezelfde problemen (van de familie) met de CID is eigenlijk niet ernstig. De documenten die u ter ondersteuning neerlegt vermogen evenmin de eerdere appreciatie van het CGVS om te buigen. Zo legde u twee foto's neer van uw huis, om aan te tonen dat het huis dat daarop staat wel degelijk jullie huis is en hetzelfde als datgene op de drie filmpjes op de usb-stick die u in vorig verzoek neerlegde, omdat het CGVS hieraan twijfelde. Dient evenwel herhaald dat hieruit ook nergens uit af te leiden viel dat het hier om uw familie ging. Bovendien kunnen de gebeurtenissen zoals deze zich in de filmpjes afspelen geënceneerd zijn, temeer ze dienen ter ondersteuning van een relaas dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden. En gaven ze ook effectief die indruk, zoals daarbij uiteengezet. De foto's van jullie huis voegen dan ook niets toe. De print van een nieuwartikel op Youtube voegt evenmin iets toe aan uw dossier, nu dit een incident met iemand betreft en uw eigen problemen met de CID niet aannemelijk zijn". Verzoeker voert geen ernstig verweer tegen deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker beperkt er zich in het verzoekschrift immers toe te stellen dat hij volhardt in zijn verklaringen in verband met zijn vervolgingsvrees omwille van feiten die recent hebben plaatsgevonden met betrekking tot zijn familieleden zonder op enige wijze concreet in te gaan op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Na grondige lezing van zijn verklaringen over de problemen met zijn familie en de documenten die hij ter staving hiervan neerlegde kan de Raad de analyse van de commissaris-generaal bijtreden dat (1) hij enkel voortborduurt op een reeds herhaaldelijk ongeloofwaardig bevonden relaas en dat hij nu bovendien aangeeft dat de CID niet op zoek is naar verzoeker maar naar zijn oom, (2) dat zijn verklaring dat enkele familieleden het land zouden hebben verlaten enkel een niet-gestaafde blote bewering is en hij bevestigt dat hij zelf nooit persoonlijke problemen heeft gehad in Sri Lanka, (3) hij verder bij zijn eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen over zijn verdwenen broer blijft en (4) de foto's van zijn huis niets toevoegen aan de eerdere vaststelling dat uit de filmpjes niet af te leiden viel dat het om zijn familie ging en dat de gebeurtenissen die zich in de filmpjes afspelen geënceneerd kunnen zijn en ook die indruk geven en de print van een nieuwsartikel op Youtube evenmin iets toevoegt aan zijn dossier nu dit incident niet verzoeker betreft en zijn eigen problemen met de CID niet aannemelijk zijn. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan op basis waarvan kan worden besloten dat de analyse van de commissaris-generaal met betrekking tot de door verzoeker opnieuw aangehaalde problemen van zijn familie omwille van het verleden van zijn oom en de voorgelegde stavingsstukken niet correct zou zijn. Er dient dan ook besloten te worden dat verzoeker ook in het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming de beweerde problemen van zijn familie met de Sri Lankaanse autoriteiten geenszins aannemelijk maakt, waardoor evenmin kan aangenomen worden dat hij omwille van problemen van zijn familie in Sri Lanka en hun vermeende band met de LTTE zelf in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou staan.

5.3.2. Verzoeker beroept zich tijdens het persoonlijk onderhoud georganiseerd in het kader van zijn huidige zesde, ontvankelijk verklaarde, verzoek om internationale bescherming ook op zijn deelname aan verschillende activiteiten van de diaspora sinds 2018. Hij stelt problemen te vrezen in geval van terugkeer omdat foto's hiervan op het internet zijn geplaatst. In de verklaring volgend verzoek afgenomen op 30 juni 2021 stelt verzoeker dat hij soms naar events ging waarbij hij specificeert dat het om Memorial Day events gaat, maar dat er door corona geen meer zijn (Verklaring volgend verzoek, punt 17).

In casu werd hierboven reeds vastgesteld dat hij geen vrees voor vervolging door de Sri Lankaanse autoriteiten aannemelijk maakt op basis van de voorgehouden vervolgingsfeiten voor zijn vertrek uit Sri Lanka en de problemen van zijn familie omwille van het beweerde verleden van zijn oom bij de LTTE. Verzoeker maakt evenmin gewag van specifieke activiteiten die hij zou hebben ondernomen tegen de Sri Lankaanse regering of ter verdediging van rechten van de Tamil bevolking voor zijn vertrek uit Sri Lanka. Zijn deelname aan Tamil-betogingen in Brussel betreft dus geen voortzetting van eerdere activiteiten in Sri Lanka. Verzoeker stond bijgevolg voor zijn vertrek uit Sri Lanka niet in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten. Bij de beoordeling van de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade door de autoriteiten in het land van herkomst in geval van activiteiten ontwikkeld door de verzoeker na zijn vertrek uit Sri Lanka is de cruciale vraag of de autoriteiten in zijn land van herkomst hiervan op de hoogte zijn en zo ja of verzoeker op basis van deze activiteiten in geval van terugkeer vervolging riskeert (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Geneva, re-issued 2019, par. 96, zie ook EHRM, *F.G. v. Sweden*, No. 43611/11, 23 maart 2016). Daarbij zijn onder meer de aard en frequentie van de surplace activiteiten, het profiel van de activiteiten en de beschikbare informatie over de mate waarin de Sri Lankaanse autoriteiten dergelijke activiteiten monitoren in het land waar deze plaatsvinden en welke consequenties hieraan kunnen verbonden zijn relevant voor de beoordeling van de gegrondheid van verzoekers vrees voor vervolging (EHRM, *H.S. and others v. Cyprus*, No. 41753/10, 21 July 2015, par. 277 en EU AA, *Qualification for International Protection, Judicial Analysis*, Second Edition, January 2023, p. 156 e.v.).

Tijdens het persoonlijk onderhoud stelt verzoeker dat hij sinds 2018 heeft deelgenomen aan een aantal parades op vraag van de TYO, volgens verzoeker een onderafdeling van de TCC. Verzoeker verklaart tijdens dit persoonlijk onderhoud eerst dat hij bij de TCC is gegaan en dat hij heeft deelgenomen aan alle manifestaties en fietsparades en *“may day”* en dat hij vrijwilligerswerk doet voor de TCC als ze dat willen. Dit vrijwilligerswerk bestaat volgens zijn verklaringen uit hulp bij het decoreren van de plaatsen en hij verklaart ook te werken als assistent voor de *“videographer”*. Hij verklaart zelf geen organiserende rol te hebben bij dergelijke gebeurtenissen, maar wanneer de TCC iets organiseert er aan deel te nemen (NPO, p. 9-11). Aan verzoeker werd gevraagd of hij een attest heeft van de TCC, waarop hij verklaarde dat hij dit heeft aangevraagd en *“morgen zal ik die krijgen”* (NPO, p. 12). Verzoeker verklaart daarna dat hij eerst lid was van het Tamil Youth Committee en daarna dat hij lid is van TYO en niet officieel lid van TCC.

De Raad stelt vooreerst vast dat het administratief dossier geen enkel document bevat waaruit verzoekers lidmaatschap van, betrokkenheid bij of deelname aan activiteiten van de TYO of de TCC zou blijken en dat ook in het kader van het beroep bij de Raad geen dergelijk document wordt voorgelegd. Nochtans verklaarde verzoeker al sinds 2018 deel te nemen aan activiteiten die door de TCC worden georganiseerd, met een onderbreking tijdens de coronacrisis, toen er volgens verzoeker geen publieke activiteiten konden georganiseerd worden. De vaststelling dat verzoeker ondanks zijn jarenlange betrokkenheid bij de TYO en TCC geen schriftelijke bevestiging hiervan neerlegt, doet minstens twifelen aan de mate van zijn beweerde betrokkenheid bij deze organisaties. Indien verzoeker jarenlang betrokken zou zijn geweest bij deze organisaties in België kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij hiervan een schriftelijke bevestiging zou kunnen krijgen. De Raad kan slechts vaststellen dat dit niet het geval is. Waar verzoeker betoogt dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud geen vragen werden gesteld over zijn concrete kennis van beide organisaties en uit de verwarring die ontstond tijdens het persoonlijk onderhoud over het verschil tussen de Tamil Youth Committee en de Tamil Youth Organisation ten onrechte zou zijn besloten dat verzoeker een beperkte rol zou hebben binnen deze organisatie, doet dit geen afbreuk aan het feit dat hij ook in de loop van de procedure voor de Raad geen enkel stuk voorlegt waaruit zijn lidmaatschap van of betrokkenheid bij één van deze organisaties zou blijken. Verder blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij de TYO eerst aanduidt als de Tamil Youth Committee (NPO, p. 12) en pas nadat de dossierbehandelaar vraagt *“Was het niet TY Organisation”* de term TYO gebruikt (*idem*). Ook wat zijn betrokkenheid bij de Social Political Party betreft zijn verzoekers verklaringen zeer summier en weinig overtuigend. Verzoeker verklaart hierover eerst dat *“er is een sociale politieke partij, dit is het event waarbij ik deelnam”* en geeft daarop een krant waarvan hij zegt dat hij dit al eens voorlegde en gevraagd hoe die partij heet, antwoordt verzoeker: *“Ik herinner het mij niet. Ze noemen het de Social Political Party”*. Verder stelt hij dat *“ze protesteren tegen genocide, dan nemen we onze SL vlag en nemen we deel”*. Pas nadat de dossierbehandelaar hem erop wijst dat het eigenlijk de Tamil vlag bedoelt, corrigeert verzoeker zichzelf en bevestigt dat om de Tamil vlag gaat en dat hij enkel aan dit ene event van de SL zou hebben deelgenomen (NPO, p. 9). Hieruit blijkt in elk geval geen sterke betrokkenheid bij de genoemde organisaties.

Verzoeker wijst erop dat hij in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming verwees naar deelname aan activiteiten van de Linkse Socialistische Partij, en hiervan foto's en brieven neerlegde en in het kader van zijn vierde verzoek ook een krantenartikel voorlegde van zijn deelname aan een manifestatie van de Tamil Coordinating Committee in Brussel in september 2019 en dat hij na een onderbreking als gevolg van de coronacrisis zijn engagement weer opnam. Ter staving van zijn activiteiten na de coronacrisis legt hij een brief voor van de voorzitter van de Union des Tamouls d'Europe van 23 november 2021 bij het CGVS, voegt hij twee artikels over manifestaties die door de TCC zijn georganiseerd in juni 2023 en september 2023 in Brussel en waar verzoeker aanwezig was bij het verzoekschrift en foto's van een manifestatie voor de Europese instellingen in Brussel op 19 februari 2024 (stuk 7) en twee berichten op de nieuwssite Pathivu.com over een reeks betogingen per fiets doorheen verschillende Europese landen (stukken 8 en 9) bij zijn aanvullende nota. Verzoeker betoogt dat deze stukken zijn engagement en deelname aan Tamil-manifestaties sinds 2018 aantonen en dat op basis van de landeninformatie kan vermoed worden dat dit soort activiteiten door de Sri Lankaanse autoriteiten in de gaten worden gehouden en aanleiding kan geven tot een toegeschreven politieke overtuiging.

In de brief van de voorzitter van de Union des Tamouls d'Europe van 23 november 2021, die ook voorgelegd werd aan het CGVS, stelt deze persoon dat verzoeker heeft deelgenomen aan alle manifestaties die in België hebben plaatsgevonden en aan cursussen voor gerechtigheid voor de Tamils op Belgisch grondgebied, die plaatsvonden naar aanleiding van zittingen van de mensenrechtenraad. Er wordt ook gesteld dat verschillende foto's van deze manifestaties en cursussen gepubliceerd zijn in kranten en op internetsites waar het gezicht van verzoeker op verschillende foto's te zien is. De foto's en kranten- en internetartikels waarop verzoeker volgens deze brief zou figureren worden niet bijgevoegd aan deze brief. Ook in de loop van de procedure voor de Raad worden de foto's van verzoeker waarnaar de brief van de voorzitter van de Union des Tamouls d'Europe verwees, niet bijgebracht.

Op basis van de loutere bevestiging van de voorzitter van een organisatie van Tamils die nooit werd vernoemd door verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud, kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker daadwerkelijk zou hebben deelgenomen aan cursussen over gerechtigheid voor Tamils en aan alle Tamil-manifestaties in België, laat staan dat hij zichtbaar zou zijn op foto's die in kranten of internet artikels

zijn gepubliceerd voor 23 november 2021, zoals in deze brief wordt beweerd. Evenmin kan uit deze brief blijken dat verzoeker lid zou zijn van de TCC of TYO of dat hij al jarenlang zou betrokken zijn bij acties en manifestaties van deze organisaties.

Zo uit de bevestiging in deze brief van verzoekers ongeloofwaardig bevonden problemen in Sri Lanka als dusdanig niets kan worden afgeleid over de geloofwaardigheid van zijn aanwezigheid op Tamil-manifestaties, zoals terecht opgemerkt in het verzoekschrift, doet dit evenwel geen afbreuk aan de bovenstaande vaststelling dat verzoeker de organisatie Union des Tamouls d'Europe nooit vernoemde en dat de foto's van verzoeker waarnaar in deze brief wordt verwezen tot op heden niet zijn voorgelegd zodat de beweringen in deze brief over de aard en frequentie van verzoekers betrokkenheid bij Tamil-manifestaties en cursussen in elk geval niet worden ondersteund door beeldmateriaal en hieruit evenmin kan worden afgeleid dat verzoeker een actieve rol als vrijwilliger zou hebben gehad bij de organisatie van dergelijke evenementen, zoals hij beweert.

Verzoeker legt in het kader van de procedure bij de Raad een foto neer van een manifestatie in Brussel waarop verzoeker te zien is achter een bord waarop te lezen staat: *“conduct an independent international investigation into genocidal crimes against Eelam Tamils”*. Over deze manifestatie is bericht op de website Pathivu.com en uit de uitsneden van deze website blijkt dat de foto waarop verzoeker te zien is in een artikel op deze website is opgenomen. In de google translate vertaling toegevoegd door verzoeker leest de Raad dat *“Onder het thema ‘Schrijf niet voor rechten’ riep de Europese Commissie in Brussel, België op tot gerechtigheid voor de uitroeiing van Tamil. Er werd een wake gehouden voor de vakbond. Tamil-filantropen uit verschillende Europese landen, zoals Groot-Brittannië, Duitsland, Frankrijk en Zwitserland, kwamen met bussen en namen deel aan de wedstrijd”*.

Een tweede foto waarop verzoeker zou te zien zijn betreft een betoging gehouden op 16 februari 2024 op het Schumanplein. Deze manifestatie kadert volgens verzoeker in een reeks fietsbetogingen doorheen verschillende Europese landen met als eindbestemming Genève. Verzoeker licht in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting toe dat over deze specifieke betoging in Brussel niet werd bericht op de genoemde website maar voegt wel twee artikels toe van deze website die handelen over deze reeks van fietsbetogingen. De overige door verzoeker neergelegde internetartikels van Pathivu.com en die van een Google-translate vertaling zijn voorzien door verzoeker bevatten geen foto's waarop verzoeker zichtbaar is. Verzoeker licht de verdere context van de betoging in juni 2023 waaraan hij zichtbaar deelnam niet toe en uit het Pathivu.com artikel hierover kan niet worden afgeleid dat deze manifestatie kaderde in dezelfde reeks van fietsbetogingen. In zoverre verzoeker aanvoert dat hij in februari 2024 deelnam aan een betoging die kaderde in een reeks van fietsbetogingen in verschillende Europese landen, geeft hij zelf aan dat over de specifieke betoging waaraan hij zelf deelnam niet werd bericht op Pathivu.com. Verzoeker geeft verder ook geen duiding over de verdere verspreiding van deze foto noch maakt hij melding van berichtgeving in andere media over deze betoging op 16 februari 2024.

Gelet op het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde stukken over zijn deelname aan Tamil manifestaties in Brussel, dient te worden vastgesteld dat verzoeker weliswaar sinds 2018 heeft deelgenomen aan een beperkt aantal manifestaties, maar dat hieruit niet kan worden afgeleid dat het gaat om een continu engagement sinds 2018 met een onderbreking tijdens de coronacrisis, zoals hij beweert. Uit de stukken die voorliggen blijkt eerder een sporadische deelname, er is ook geen sprake van een prominente of coördinerende rol van verzoeker bij deze manifestaties, en verzoekers zichtbaarheid in de media is beperkt tot één foto tijdens een betoging in juni 2023, waarvan de specifieke context niet duidelijk is. Waar verzoeker wijst op zijn deelname aan activiteiten van de LSP in 2019 en een manifestatie van het TCC in september 2019, wijst de Raad er op dat deze elementen reeds zijn beoordeeld door de commissaris-generaal in het kader van zijn derde en vierde verzoek en niet werden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking kwam en dat verzoeker toen in die beoordeling heeft berust aangezien hij geen beroep aantekende tegen beide beslissingen. In zoverre hij in het kader van het verzoekschrift opnieuw op deze elementen wijst, blijkt ook hieruit dat verzoeker sporadisch deelnam aan manifestaties zonder hierin een prominente rol te spelen. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker weliswaar beweert dat hij na de beperkingen die voortvloeiden uit de coronacrisis zijn deelname aan manifestaties onmiddellijk hernam maar dat het eerste tastbare bewijs van zijn deelname aan manifestaties na de coronacrisis de foto van de betoging in juni 2023 betreft en dus geruime tijd na de versoepeling en opheffing van de coronamaatregelen. Verzoeker betwist verder niet dat hij geen prominent profiel heeft en verzoeker maakt ook geen gewag van specifieke problemen die hij zelf of zijn familie in Sri Lanka zou hebben gehad omwille van zijn deelname aan betogingen in Brussel in 2018 en 2019 en in 2023 en 2024.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij sinds 2019 consistent en in tempore *non suspecto* heeft verklaard te hebben deelgenomen aan betogingen en activiteiten binnen de Tamil diaspora, werpt dit geen ander licht op het sporadische karakter van zijn deelnames was en doet dit evenmin afbreuk aan het feit dat hij na de coronacrisis slechts op één foto te zien is die werd opgepikt door een website en hij verder ook geen gewag

maakt van enige problemen die zijn familie of hijzelf zou hebben gehad naar aanleiding van zijn deelname aan een manifestatie in september 2019 waarvan hij foto's neerlegde in het kader van zijn vierde verzoek.

Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt het volgende inzake het opvolgen en monitoren van de Tamil diaspora door de Sri Lankaanse autoriteiten.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit de “Country Guidance” van het UK Home Office waarnaar de COI Focus verwijst en waarop de door verzoeker besproken uitspraak van het UK Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) 27 mei 2021 in de zaak KK en RS is gebaseerd, blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten over het algemeen negatief staan tegenover de Tamil diaspora, maar niet de gehele Tamil gemeenschap in het buitenland zien als personen die er separatistische ideeën op nahouden of op een betekenisvolle wijze politiek actief. De Sri Lankaanse regering verzamelt in het Verenigd Koninkrijk op extensieve wijze informatie door het infiltreren van diaspora organisaties, het fotograferen en filmen van manifestaties en het monitoren van sociale media (COI Focus, p. 34, afdeling 6, punten 4 en 8, UK Home Office, punt 5.2.). Verder heeft de Sri Lankaanse regering een algemene elektronische databank waarin alle relevante informatie over een individu wordt bijgehouden, zowel informatie bekomen vanuit het Verenigd Koninkrijk als vanuit Sri Lanka zelf en de inhoud ervan zal in het algemeen de onmiddellijke of korte termijn gevolgen voor de terugkeer in kwestie bepalen (COI Focus, p. 35). De UK “Country Guidance” maakt enkel melding van doorgedreven monitoring in het Verenigd Koninkrijk. In de COI Focus wordt nog gesteld dat monitoring van de diaspora in het buitenland voorkomt, zonder evenwel te specificeren om welke landen het gaat, maar dat de Sri Lankaanse overheid vooral activisten in het oog houdt of personen die in het verleden acties ondernamen tegen de overheid. Een rapport van de Swiss Refugee Council van 10 april 2020 stelt dat de Sri Lankaanse autoriteiten systematisch informatie verzamelen over diaspora-activiteiten en monitoring van Tamils in de diaspora maar dat dit voornamelijk in het Verenigd Koninkrijk voorkomt.

Voorts blijkt uit de informatie die door beide partijen wordt aangehaald dat enkel personen voor wie een arrestatiebevel is uitgevaardigd op de zogenaamde stop lijst belanden, wat betekent dat deze personen zullen worden vastgehouden op de luchthaven en dat op de ‘watch list’ personen belanden waarvan de Sri Lankaanse autoriteiten vermoeden dat zij een rol zouden kunnen spelen bij de terugkeer van het gewelddadige Tamil separatisme of een gevaar betekenen voor de integriteit van de Sri Lankaanse staat (COI Focus, p 34, afdeling 6, punten 18, 19 en 20, UK Home Office, punt 7.3.1).

Gelet op het gegeven dat verzoeker geen band met de LTTE aannemelijk maakt en de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat intensieve en systematische monitoring van de diaspora voornamelijk in het Verenigd Koninkrijk plaatsvindt en vooral personen waarvan de Sri Lankaanse autoriteiten vermoeden dat zij een rol zouden kunnen spelen bij de terugkeer van het gewelddadige Tamilseparatisme op basis van dergelijke monitoring op de ‘watch list’ kunnen belanden, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij op basis van zijn deelname aan een aantal evenementen van de Tamil-diaspora in Brussel zonder dat hij daarbij een vooraanstaande rol speelde, in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staat en omwille van zijn sporadische en beperkte deelname aan deze manifestaties een politieke overtuiging zal worden toegedicht in die mate dat hij ervan verdacht zal worden een rol te kunnen spelen bij de terugkeer van het Tamil separatisme.

Los van het gebrek aan precedentenwaarde van rechterlijke uitspraken in de continentale rechtstraditie, maakt verzoeker ook met zijn uiteenzetting over de door het UKUT gemaakte risico-analyse in de zaak KK and RS op basis van de landeninformatie, niet aannemelijk dat hij louter omwille van zijn deelname in Brussel aan voornoemde activiteiten van de Tamil diaspora door de Sri Lankaanse autoriteiten specifiek wordt gevolgd en in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou komen in geval van terugkeer en dat hij omwille van deze activiteiten zou worden beschouwd als een persoon die een rol zou kunnen spelen bij de terugkeer van het gewelddadige Tamil separatisme of een gevaar betekenen voor de integriteit van de Sri Lankaanse staat en om die reden op een watch list zou staan. Ten overvloede wijst de Raad er op ook dat het de erkenning als vluchteling in dit arrest het geval betrof van een persoon ging die actief was geweest voor het TGTE, de partner is van een persoon die zowel voor de TGTE als TS actief was, zelf betrokken was bij surplace-activiteiten vanuit een oprecht engagement voor het Tamil separatisme en ook een broer heeft die voor het LTTE heeft gevochten (UK Upper Tribunal, 27 mei 2021, § 646).

In de bestreden beslissing wordt verder nog als volgt gemotiveerd met betrekking tot de behandeling van terugkeerders: *Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht wordt*

door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA). De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken. Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase. Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen deze motieven en de door verzoeker aangehaalde informatie leidt niet tot de conclusie dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn. De door verzoeker geciteerde passage uit het rapport van het Home Office over uitreis en terugkeer van afgewezen asielzoekers, een update van de versie van augustus 2022 die bestaat uit een incorporatie van verwijzingen naar de reeds geciteerde uitspraak van het UKUT, ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

Verzoekers betoog dat conform de rechtspraak van het Hof van Justitie niet vereist is dat zijn opvattingen zo diepgeworteld zijn dat hij zich niet zou kunnen onthouden van het uiten ervan bij terugkeer naar zijn land van herkomst en dat een ruime interpretatie van het begrip politieke overtuiging vereist is doet niets af aan de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van een eventueel toegeschreven politieke overtuiging op basis van zijn beperkte en weinig zichtbare activiteiten vervolging door de Sri Lankaanse autoriteiten riskeert. Het Hof heeft in zijn arrest van 21 september 2023 in dit verband ook uitgelegd dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker reeds onder het begrip politieke overtuiging kan vallen indien de verzoeker verklaart deze mening te hebben, maar dat dit niet vooruit loopt op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging. De sterkte van een politieke overtuiging, zonder dat kan geëist worden dat zij dermate diepgeworteld is dat verzoeker het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en het feit die overtuiging vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken zijn daarbij relevante elementen (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van

Veiligheid en Justitie, 21 september 2023, punten 46-49). Uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij, gelet op de aard van zijn deelname aan Tamil activiteiten in Brussel, het feit dat hij geen band met de LTTE aannemelijk maakt en de beschikbare landeninformatie met betrekking tot de monitoringactiviteiten van de Sri Lankaanse autoriteiten van de Sri Lankaanse autoriteiten en de behandeling van terugkeerders met verzoekers profiel, de negatieve aandacht van deze autoriteiten zal wekken. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn.

Verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten in acht genomen en beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer ernstige problemen riskeert omwille van de voorgehouden maar ongeloofwaardig bevonden problemen van zijn familie omwille van het verleden van zijn oom in Sri Lanka en zijn deelname aan Tamil activiteiten in Brussel.

5.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker de voorgehouden vervolgingsfeiten met betrekking tot zijn familie in Sri Lanka niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover ongeloofwaardig zijn en evenmin kan blijken dat hij louter omwille van zijn deelname aan Tamil activiteiten in Brussel of zijn profiel als Tamil vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier voorhanden waaruit blijkt dat er actueel in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

7. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord in het kader van zijn zesde verzoek om internationale bescherming. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET